

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Moravia Shop Invest s. r. o.**, se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 66, zastoupeného advokátem JUDr. Vladimírem Papežem, adresa pro doručování Kroměříž, Tovačovského 3161, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení**, Brno, Malinovského nám. 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2008, č. j. 30 Ca 42/2007 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel ve své kasační stížnosti napadl shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení ze dne 15. 12. 2006, č. j. OÚSŘ U 06/59684-27 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“).

Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno odvoláním napadené rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno – Královo pole, odboru územního a stavebního řízení ze dne 10. 10. 2006, sp. zn. 06/11706/US/1838/Ing.Pill., o zamítnutí návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby Multiplex Centrum v území ohraničeném ulicemi U Červeného mlýna, Poděbradova, prodlouženou ulicí Ant. Macka a Sportovní v k. ú. Ponava v MČ Brno-Královo Pole.

Dne 29. 5. 2008 podal stěžovatel ke Krajskému soudu v Brně blanketovou kasační stížnost, kterou napadl rozsudek krajského soudu ve všech výrocích z důvodu nezákonnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a vady řízení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Krajský soud v Brně svým usnesením ze dne 2. 6. 2008, č. j. 30 Ca 42/2007 - 25 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 28. 5. 2008 tak, že konkretizuje jím uvedený důvod podané kasační stížnosti.

V odůvodnění usnesení krajský soud konstatoval, že stěžovatel v podané kasační stížnosti pouze uvedl, že uplatňuje důvod dle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., přičemž důvod upřesnil pouze obecnými tvrzeními shodnými s textem zákonných ustanovení a důvod podání kasační stížnosti nijak skutkově ani právně nekonkretizoval.

V usnesení krajský soud stěžovatele taktéž poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud kasační stížnost odmítne.

Usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 5. 6. 2008.

Stěžovatel dne 8. 7. 2008 doručil krajskému soudu podání označené „Odůvodnění kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2008“. V uvedeném podání stěžovatel napadl všechny výroky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Konkrétně stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že dne 25. 3. 2008 podal žalobu na obnovu řízení u Městského soudu v Brně (sp. zn. 18 C 50/2008), kterou se domáhal obnovy řízení vedeného u téhož soudu pod sp. zn. 18 C 94/98 a týkajícího se určení vlastnického práva k nemovitostem, jichž se dotýká předmětné stavební a územní řízení.

Z důvodu, že určení vlastnictví je opět předmětem nového řízení a má povahu předběžné otázky stěžovatel ve svém podání navrhl, aby napadené rozhodnutí krajského soudu bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání a řízení přerušeno do doby vydání pravomocného rozhodnutí v obnoveném řízení.

Stěžovatel ve svém podání taktéž navrhl přerušit řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem v této věci z důvodu, že konečné rozhodnutí v řízení před krajským soudem ve věci 30 Ca 250/2004 může ovlivnit nyní probíhající řízení.

Dne 25. 7. 2008 stěžovatel doručil krajskému soudu další podání označené jako „Doplnění odůvodnění kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2008“, kde stěžovatel pouze doplnil, že na důkaz svých tvrzení předkládá kopii aktuálního výpisu z katastru nemovitostí.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl výslovně jako důvod jejího podání nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo, že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

K těmto výslovně citovaným zákonným důvodům podání kasační stížnosti však stěžovatel neuvedl žádné skutkové okolnosti, z nichž by případně bylo možno dovodit tvrzení o pochybení krajského soudu.

Z formulace kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel jako důvod podání své kasační stížnosti nenamítá pochybení krajského soudu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Jako důvod podání své kasační stížnosti stěžovatel uvádí podání žaloby na obnovu řízení u Městského soudu v Brně (sp. zn. 18 C 50/2008) dne 25. 3. 2008, kterou se stěžovatel domáhá obnovy řízení vedeného u téhož soudu pod sp. zn. 18 C 94/98 a týkajícího se určení vlastnického práva k nemovitostem, jichž se dotýká předmětné územní řízení.

Důvod podání kasační stížnosti stěžovatele tak není svým obsahem podřaditelný pod žádný z důvodů, které soudní řád správní v ustanovení § 103 odst. 1 jako důvody kasační stížnosti vymezuje. Pokud takové obsahové podřazení není možné, jedná se o důvody jiné, v § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedené (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

Srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004 ve věci č. j. 1 As 7/2004 - 47, dostupné na www.nssoud.cz, dle kterého tvrzené důvody kasační stížnosti soud posuzuje podle jejich obsahu a nikoliv podle formálního označení. Tyto důvody musí být svým obsahem podřaditelné pod některý z důvodů, které soudní řád správní v ustanovení § 103 odst. 1 jako důvody kasační stížnosti vymezuje. Pokud takové obsahové podřazení není možné, jedná se o důvody jiné, v § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedené (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

S ohledem na procesní situaci se Nejvyšší správní soud nezabýval návrhem stěžovatele na přerušení řízení o kasační stížnosti z důvodu, že skutečnosti projednávané v řízení pod sp. zn. 30 Ca 250/2004 jsou právně významné pro toto řízení z důvodu samotného předmětu řízení – dotčených pozemků.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba (obdobně na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. i kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu

